

de fra Netsbetjentene fremkommende Beregninger over Delinventomkostningerne fremdeles kunde overlades til den lokale Overøvrighed, naar disse Udgifter skulde repareres over Distrikter, som ikke ere den underlagte, idet Overbestyrelsen i Kjøbenhavn, hvem det maatte tilfalde at foretage den aarlige Generalrepartition over hele Riget, ikke vel kunde unddrage sig for at underkaste det hele Materiale et Gjennemsyn, hvorved der saaledes vilde paaføres Overbestyrelsen et nyt Arbejde, som efter sin Bessaffenhed dog maatte rettest egnede sig til at holdes borte fra samme. Fremdeles turde der være en vis Forbindelse mellem de Regler, hvorefter Delinventomkostningerne nu afholdes, og de Regler, som t. Ex. gjælde om Afholdelse af Omkostninger til Politivæsenet; naar nemlig nu de enkelte Amtskommuner eller Kjøbstadkommuner beslutte sig til at gjøre økonomiske Opsørg for at bringe Politivæsenet paa en bedre Fod, kunne de gjøre Regning paa, at derved om kortere eller længere Tid vil bevirkes en Nedgang i Størrelsen af Delinventomkostningerne, saalænge disse fordeles paa den paagjældende mindre Kredts, men denne Udsetelse er i sig selv med Hensyn til Delinventomkostningerne svinder bort, naar disse skulle fordeles over samtlige Kommuner. Heller ikke ses det, at der, naar Afholdelsen af Delinventomkostningerne skal gjøres til et for hele Riget fælles Anliggende, ikke desto mindre er tilstrækkelig Grund til at holde Staden Kjøbenhavn samt Bornholms Amt udenfor den antydede Generalfordeling af disse Udgifter. I ethvert Fald maatte en Ordning som den antydede — ved hvilken Udgifternes kommunale Karakter stærkt vilde træde i Baggrunden, saa at det Grundlag, paa hvilket Udgifternes Afholdelse hidtil har hvilet, let kunde vise sig mangelfuldt, — idetmindste kræve en Revision af Lovgivningen om Delinventomkostninger og om Udgifter til beneficerede Sager, maatte tillige en hele Landet omfattende Lov om Politiets Organisation, men hertil at vælge nærværende Tidspunkt, da en Reform af Landets Justits- og Politiordeening er under Overveielse, maa anses for ueheldigt.

Hvad dernæst angaar den anden af Lands-

thingsudvalget antydede Udvei, nemlig at lade en Del af de heromhandlede Udgifter falde den enkelte Kjøbstadkommune endelig til Last uden nogen gjensidig Fordeling paa andre Kommuner, har Ministeriet heller ikke troet at kunne tilraade en saadan Ordning. Det maa vel indrømmes, at flere af de heromhandlede Udgifter i Reglen ikke løbe op til et saa stort Beløb, at det kunde befrygtes, at den enkelte Kjøbstad lettelig vilde blive overbebyrdet, naar samme uden Deltagelse fra andre Kommuner ene skulde bære hvad der særligt vedkom den, men ligesom Saadant dog under overordentlige Omstændigheder kunde blive Tilfældet ogsaa for de af de paagjældende Udgifter, som maa henregnes til de mindre betydende, saaledes synes der ogsaa, navnlig naar henfjes til de mange smaa Kjøbstæder, hvis økonomiske Gyde ofte er ringere end en Sognekommunes, at ville være noget Ubilligt i, om de skulde være ene om at bære disse Udgifter, medens de tilsvarende Udgifter for Landets Vedkommende gennem Amsrepartitionssonden afholdes af den et stort Antal Sognekommuner omfattende Amtskommune, uagtet den paagjældende Udgift særligt vedkommer en enkelt bestemt Sognekommune. Overhovedet bør det vistnok antages, at det Giendommelige for alle de heromhandlede Udgifter netop bestaar dert, at de have en dobbelt eller blandet Karakter, nemlig dels en mere stedlig, dels en mere almindelig Karakter, saa at de betragtede fra et Synspunkt maa siges nærmest at vedkomme en enkelt bestemt Kommune, men fra et andet Synspunkt maa erkjendes tillige at være i de omliggende Kommuners Interesse, men ligesom det under denne Forudsætning ikke vil være rigtigt at foretage en Generalfordeling af disse Udgifter over det hele Rige, saaledes vil det paa den anden Side heller ikke være rigtigt uden nogensomhelst Udvævning paa det omliggende Distrikt at lægge dem paa den Kommune, som de vel nærmest, men dog ikke ubelukkende vedkomme.

I Genhold til Foranstaaende holder Ministeriet altsaa for, at den nu bestaaende Ordning, hvorefter de heromhandlede Udgifter ikke afholdes af hver Kommune for sig og